

ANDREJ HOČEVAR

Álom egy versről

Amint megpillantom, meginog,
mi a garanciája, hogy egykor
nem teszem ki szűrőmet ágyamból,
ahogy a versek önmagukból úzik ki
a verseket?

Az érthetőség nem megoldás: inkább a hiány
jele vagy csak az utolsó oldalra iszkolt
hovatartozás.

Amint megpillantom, meginog
a mélységes félelem habozásában.

Az első születést szemérmesen fojtották le,
mit mondjak akkor a másodikról,
s ugyanabban az ágyban az alvás egy s ugyanazon
eredménynek a folyamatos képe:

mozdulatlanság

az átlótt álmokban, a gyakorlat és jelentés
kölsönös pusztításáról.

Minden kinyílik, a bimbók sebként, a sebek
ajtóként, az ajtók nedves szemhéjakként a tó fenekén,
a homokóra belsejére adósságok íródnak.

Lukács Zsolt fordítása

Lévai Ádám grafikája